

Arrest

**nr. 41 769 van 19 april 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Mechelen, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 31 december 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mechelen van 25 november 2009 tot niet inoverwegingneming van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. STEVENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. DAOU, die loco advocaat B. DE KEYSER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 oktober 2009 dient verzoeker een aanvraag in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 30 oktober 2009 wordt door de politiediensten van de stad Mechelen een woonstcontrole uitgevoerd.

1.3. Op 25 november 2009 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mechelen de beslissing tot niet-inoverwegingneming van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag. Deze beslissing werd op een niet nader te bepalen datum aan verzoeker betekend.

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres: (...) -2800 Mechelen. Uit de controles op 30/10/2009 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont. Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen.”

1.4. Op 21 januari 2010 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mechelen opnieuw een beslissing tot niet inoverwegingneming van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, waarbij verwezen wordt naar een aangetekende zending van 7 december 2009 van verzoeker waarbij de voormelde aanvraag wordt ingediend. Deze beslissing werd op een niet nader te bepalen datum aan verzoeker betekend.

1.5. Tegen deze beslissing diende verzoeker eveneens een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV 49 952, arrest nr. 41 770 van 19 april 2010).

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat verweerder de Belgische staat is, in de persoon van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid en verweerder maakt in zijn nota gewag van een eerste, verwerende partij, met name de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid en een tweede verwerende partij, de stad Mechelen, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en schepenen.

2.2. De rechtspleging voor de Raad is van inquisitoriale aard. Het komt de Raad toe om de rechtsstrijd die gericht is tegen een bepaalde handeling in de voorgeschreven banen te leiden. Het komt de bevoegde organen van de Raad toe om op zicht van de bestreden beslissing ambtshalve als verwerende partij aan te duiden die overheid die het best geplaatst is om de wettigheid van die beslissing te verdedigen. (cfr. RvS 10 juni 1997, nr. 66 659 en RvS 18 december 2001, nr. 101 932, Devos). Het komt niet aan partijen toe om te beslissen wie al dan niet partij is in de zaak (cfr. RvS 1 december 1999, nr. 83 770, Wijns en De Boeck; RvS 1 juli 2003, nr.121 147, c.v. Intercommunale Haviland). In deze kan niet de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot verweer geroepen worden ten behoeve van de Belgische Staat aangezien de bestreden beslissing werd getroffen door de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mechelen. Derhalve werd in casu de stad Mechelen, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en schepenen terecht als enige verwerende partij aangeduid.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, juncto artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

3.2. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

3.3. Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148 037).

3.4. Gelet op de in punt 1.4. bedoelde beslissing die verwijst naar meerdere woonstcontroles op hetzelfde feitelijk adres als het feitelijk adres dat vermeld wordt in de bestreden beslissing en het feit dat onderhavig beroep erop gericht is de bestreden beslissing te doen vernietigen op grond van het feit dat er slechts één woonstcontrole geschied is, komt het de Raad voor dat verzoeker geen voordeel kan halen uit de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een nietigverklaring van de bestreden beslissing zou de burgemeester van de stad Mechelen of diens gemachtigde ertoe nopen een nieuwe

beslissing te treffen, rekening houdend met de motieven van het vernietigingsarrest, wat in casu zou inhouden dat hij meerdere woonstcontroles dient te laten uitvoeren. Uit punt 1.4. blijkt echter dat de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mechelen een nieuwe beslissing getroffen heeft tot niet in overwegingneming van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet die dateert uit de periode 15 september-15 december 2009, na het uitvoeren van meerdere woonstcontroles op hetzelfde feitelijk adres dat vermeld wordt in de bestreden beslissing. De Raad dient vast te stellen dat hierdoor het belang van verzoeker bij het aanvechten van de niet inoverwegingneming van een aanvraag tot verblijf in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet bedoeld in punt 1.3. verloren is gegaan en derhalve niet meer actueel is.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA